

การบริหารจัดการตามแนวทางมงคลสูตรในวิถีทางสังคมอุตสาหกรรมใหม่

The management with Munkalasutara in the way of newly-industrialized society

ชัชวาล โทธิรัมย์

บทคัดย่อ

ในสังคมโลกสมัยใหม่มีลักษณะเปิดกว้างทางวิทยาการต่างๆ ซึ่งกล่าวได้ว่า โลกถูกขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้ จากโลกตะวันตก หากจะย้อนกลับมาดูองค์มติดั้งเดิมเป็นภูมิปัญญาของโลกตะวันออกก็พบว่า มงคลสูตร สูตรที่วาง ขั้นตอนเพื่อการบริหารตน สังคม เพื่อความเป็นเลิศ ผู้เขียนได้นำแนวคิดจากมงคลสูตรมาศึกษาวิเคราะห์ ในกรอบ ของทฤษฎีการกระทำทางสังคม (Social Action) เพื่อให้ได้กระบวนการทัศน์ การบริหารจัดการตน องค์กร สังคม ภายใต้องค์ประกอบ ผู้กระทำ เงื่อนไข วิธีการ และเป้าหมาย และได้สังเคราะห์เนื้อหาจากมงคลสูตร สิบขั้นตอนลงใน องค์ประกอบของการกระทำทางสังคม จากการศึกษาพบว่า โลกธุรกิจสมัยใหม่มีลักษณะดำเนินธุรกรรมเพื่อ ผลกำไรอันเป็นเป้าหมายทางวัตถุ ส่วนเป้าหมายของโลกตะวันออกนั้นเป้าหมายทางนามธรรม คือการบริหารจิตใจให้คว รแก่การทำงาน มีจิตสำนึกในการทำงาน จึงกล่าวได้ว่า การบริหารจัดการตามแนวคิดของโลกตะวันออก มุ่งเน้นการพัฒนา จิตใจของบุคคล บุคคลในฐานะเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรให้มีศักยภาพในการทำงาน และสร้างความสมดุลระหว่าง เป้าหมายทางวัตถุและจิตวิญญาณกล่าวคือการทำงานอย่างมีความสุข ประสบผลสำเร็จจากการประกอบการและได้รับ การยอมรับจากสังคมในวงกว้างเพราะมิติใหม่ของการบริหารจัดการคือมิติทางจิตวิญญาณ ท่ามกลางความแข็งกระด้าง ของเครื่องจักรกล นับเป็นการบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศอย่างแท้จริง เพราะได้ตั้งทุนกำไรทางธุรกิจและทุน ความเป็นมนุษย์

Abstract

The modern society is widely open for various information flowing through high technology and is wheeled by modern western knowledge. If we relect on Buddha's doctrine called "Mongkolasutra", we will find the best ways leading to effective management. After having critically considered it in the sense of social action for developing human conceptual and organization process sand target, it realized me that modern western business aims at the profits and interest, whereas the eastern one emphasizes religious virtues in developing life and work. It is said that the eastern society aims at developing human as the important component of the society for upgrading their working ability 15 and balancing between materials and mind.,that is to-towork happily, and to be socially accepted. So, their new social concept emphasizes mental development of human for the real success.

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์, อาจารย์ประจำสำนักวิชาการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1. บ
ต่าง ๆ ไ
ฐานกา
ของสิ่ง
จัดการ
ช่วงชิง
สมัยใ
ทางธรร
แต่ใน
ก็ไม่ได้
อุตสาหกรรม
อุตสาหกรรม
ในฐานะ
การบริหาร
หรือทริ
หากจะ
ต่างๆ
ของโลก
ที่มีอยู่
บริหาร
แล้วขอ
วงกว้าง
พัฒนา
ภูมิปัญ
สมัยใ
ของนา
เมื่อวัน
ซึ่งทำ
อยู่ก็ไ

¹ Vid

1. บทนำ

สังคมโลกสมัยใหม่มีลักษณะเปิดกว้างในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเงินทุน สินค้าและบริการ การย้ายฐานการผลิตได้เชื่อมโลกใบนี้ให้เป็นไปตามแม่แบบของสังคมอุตสาหกรรมรวมทั้งหลักการการบริหารจัดการก็ตกอยู่ในรูปขององค์ความรู้ไร้พรมแดน เพื่อช่วงชิงความเป็นเลิศในสังคมอุตสาหกรรมบริการสมัยใหม่ ครั้งหนึ่งเทคโนโลยีและทรัพยากรบรรดาก็มีอยู่ทางธรรมชาติ เคยเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญยิ่งवादแต่ในปัจจุบัน การมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ก็ไม่ได้หมายความว่า จะช่วยยกระดับประเทศสู่สังคมอุตสาหกรรมสมัยใหม่ได้ ทั้งนี้เป็นเพราะสังคมอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ได้ให้ความสำคัญที่ประชากรในฐานะเป็นฐานการผลิตซึ่งต้องอาศัยองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหาร จัดการบรรดาส่งที่มีอยู่ไม่ว่าสิ่งนั้นเป็นมนุษย์หรือทรัพยากรธรรมชาติให้มีคุณค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม หากจะศึกษาหลักการบริหารและจัดการที่มีอยู่ในตำราต่างๆ ในห้องสมุดที่มีอยู่นั้นล้วนแต่เป็นองค์ความรู้ของโลกตะวันตก ตรงนี้ต้องยอมรับในองค์ความรู้ที่มีอยู่นั้น เป็นเพราะอุตสาหกรรม ตลอดจนจนถึงการบริหารจัดการอันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมนั้นได้เกิดขึ้นที่ยุโรป แล้วขยายไปยังดินแดนอเมริกา ญี่ปุ่นและได้ขยายวงกว้างทั่วโลกตามลำดับต่อไป กล่าวได้ว่าแม่แบบ การพัฒนาสังคมเศรษฐกิจนั้น เป็นไปตามมองคิมติอันเป็นภูมิปัญญาของโลกตะวันตกซึ่งเป็นแบบฉบับของโลกสมัยใหม่ บทความนี้ผู้เขียนได้แรงจูงใจจากคำกล่าวของนายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ดร.ทักษิณ ชินวัตร เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 ในรายการถึงลูกถึงคน ซึ่งท่านนายกได้กล่าวโดยรวบว่า "การบริหารจัดการที่มีอยู่ก็ไม่ต่างจากหลักธรรมทางพุทธศาสนา หากแต่ถ้าเรา

ไม่ค่อยได้นำของดีที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้โดยเฉพาะการบริหารจัดการ." จากคำกล่าวนั้น สะท้อนให้เห็นหลักการบริหารจัดการในทางพุทธศาสนาที่สามารถประยุกต์ให้เกิดความเป็นเลิศได้โดยเฉพาะการบริหารคนคนในฐานะมีความรู้สึกนึกคิด ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของโลกตะวันออกที่มุ่งเน้นไปในทางจิตนิยมซึ่งต่างไปจากโลกตะวันตก ที่เน้นหนักไปทางวัตถุนิยม บทความนี้ผู้เขียนได้แปล เรียบเรียงจากหนังสือมงคลที่ป็นเล่ม 1,2 แล้วนำมาศึกษาวิเคราะห์ในกระบวนการของการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับสังคมโลกสมัยใหม่

ปฐมเหตุของการกระทำทางสังคมสะท้อนสู่การบริหารจัดการ

MaxWeber ได้เสนอทัศนะเกี่ยวกับการกระทำของปัจเจกชนอันเป็นหน่วยย่อยที่เล็กที่สุดของสังคมส่วนในสังคมเศรษฐกิจ (Social Economic) ปัจเจกชนก็คือ ส่วนหนึ่งขององค์กร การกระทำทางสังคม หรือการบริหารจัดการขององค์กรนั้น (Organization) มีองค์ประกอบ สี่ประการ¹ ด้วยกันกล่าวคือ

- 1. Actor
- 2. Mean
- 3. Condition
- 4. End

Actor คือปัจเจกชนในฐานะผู้กระทำ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

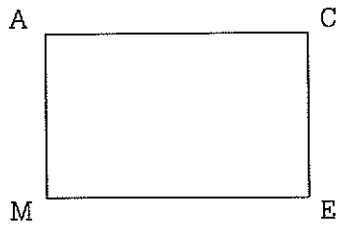
End คือเป้าหมายขององค์กรนั้นๆ ในวงกว้างคือเป้าหมายทางสังคม

Condition คือตัวแปรที่จะชี้ว่าจะบรรลุเป้าหมายนั้นหรือไม่

Mean คือวิธีการที่องค์กรนั้นกำหนดขึ้นมาอย่างสอดคล้องกับตัวแปรเพื่อบรรลุเป้าหมาย

¹ Vidya Bhushan Sachdeva, An Introduction To Sociology. Allahabad, Kitab Mahal, 1992 p.115.

จากองค์ประกอบทั้งสี่ประการนั้นสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

จากตารางที่ให้ไว้ข้างบนนั้นสามารถอธิบายในทางปฏิบัติ ดังนี้ A (Actor) เป็นเรื่องของทรัพยากรมนุษย์อันเป็นปัจจัยข้อแรกๆ ที่ควรได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ให้ทันกับสภาพแวดล้อมของโลก ยุคสมัยปัจจุบันอันเป็นตัวแปร = C (Condition) ทั้งจากภายนอกและตัวแปรภายในประเทศ เมื่อจัดสรร ทรัพยากรให้มีศักยภาพอยู่ในองค์กร ขั้นตอนต่อมา เลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติในฐานะเป็นวัฒนธรรมองค์กร วัฒนธรรมองค์กรนี้เป็นลักษณะเฉพาะที่สร้างคนที่มีคุณลักษณะหลายอย่างที่มา เช่น การศึกษา เพศ วัย คติความเชื่อซึ่งเป็นองค์รวมของตัวตน (The Self) ให้มีลักษณะตามวัฒนธรรมองค์กรนั้นกำหนดวิธีการภายใต้วัฒนธรรมองค์กรนี้เป็นส่วนของ M (Mean) ในส่วนของ E (End) นั้นเป็นการบรรลุเป้าหมายภายใต้ความสัมพันธ์ที่ลงตัว ระหว่างตัวบุคคล ตัวแปร และวิธีการนั่นเอง หรือ จะกล่าวโดยสรุปก็คือ

- A (Actor) เป็นส่วนทรัพยากรบุคคล
- C (Condition) เป็นส่วนของเงื่อนไข
- M (Mean) เป็นส่วนวิธีการเลือกปฏิบัติ
- E (End) เป็นส่วนของเป้าหมาย

บทความนี้ผู้เขียนได้ใช้ทฤษฎีการกระทำทางสังคม (Social Action) เป็นกรอบทางความคิด โดยได้นำเอาเนื้อหาจากกลยุทธ์มาประยุกต์จากมุมมองของ

การบริหารจัดการตามที่ได้กล่าวไปแล้ว อนึ่งมงคลสูตร หมายถึงสูตรที่ทำให้บุคคลก้าวสู่ความเป็นเลิศซึ่งมีหลักการบริหารจัดการเป็นหมวดหมู่สามสิบแปดประการด้วยกัน

ฐานคิดโลกตะวันออก

พุทธศาสนาในฐานะเป็นฐานความคิดให้กับสังคมโลกตะวันออก หากตีกรอบฐานคิดดังกล่าวอย่างกว้างๆ จะพบว่ามุ่งเน้นบริหารตนและจัดการเกี่ยวกับสังคม ให้ความสำคัญคือความสุขอันเกิดจากจิตใจ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือพุทธศาสนาเป็นประเภทจิตนิยม นิยมให้ความสำคัญที่ความสงบสุขของจิตใจเป็นเป้าหมายหลัก (And) ในส่วนของโลกธุรกรรมสมัยใหม่ที่มีลักษณะการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ล้วนมีผลกำไรค่าตอบแทนในรูปของวัตถุเป็นเป้าหมายหลัก เมื่อกระแสความนิยมหลัก ระหว่างจิตนิยมกับวัตถุนิยมมาบรรจบกันในสังคมอุตสาหกรรมปัจจุบันตรงนี้จะมีการมอง และนำไปบริหารจัดการ (Mean) อย่างไรและจะแปลจิตนิยมเป็นทุนนิยมอย่างไร ผลกำไร ค่าตอบแทน ชื่อเสียงขององค์กร การยอมรับในองค์กรจากสังคมสะท้อนถึงผู้ประกอบการ และบุคลากรในองค์กรนั้นได้บรรลุเป้าหมาย (And) ทั้งในรูปของวัตถุและจิตใจ ทั้งนี้เกิดจากการแปลความจากจิตใจอันเป็นความรู้สึกนึกคิดให้เกิดจิตวิญญาณในการทำงาน และใช้ความเข้าใจเห็นใจมาบริหารงาน หากจิตวิญญาณขับเคลื่อนสามารถผลักดันให้เกิดผลอย่างมหาศาล เพราะการกระทำที่เกิดจากใจกับการกระทำเพียงเพื่อผลตอบแทนเชิงวัตถุตรงนี้วิธีการย่อมแตกต่างกัน ฉะนั้นจะต้องบริหารจัดการจิตวิญญาณขององค์กร และจัดการด้วยมรรควิธีแห่งจิตวิญญาณ (Mean) หากแต่ว่าการบริหารบุคคลตามที่มีอยู่นั้นตีกรอบมนุษย์ในฐานะเป็นทรัพยากรประเภทหนึ่งตรงนี้ เป็นการมองเชิงวัตถุ มนุษย์เป็นปัจจัยการผลิตซึ่งเป็นต้นทุนหนึ่งในกระบวนการ

การผลิต หากแต่ที่บริหารจิตใจ (มนุษย์) ความแก่กจิตใจเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก ในส่วนช่วยให้เข้าใจพฤติกรรม สถานภาพของบุคคลรวมทั้งการคาดคะเนพฤติกรรมตรงนี้สอดคล้องแตกต่างตรงที่ที่สามารถควบคุมแนวคิดจากมงคล

การบริการจัด

ขั้นตอน
 อเสวน
 ปุชา จ
 หมายดี
 บัณฑิต และให้
 ที่ควรได้รับการ
 โดยความเป็นจริ
 หรือบุคคลที่มีคุ
 ให้ประจักษ์ต่อส
 และการไม่สมาค
 ความดี ทั้งนี้เพรา
 Is Social An
 เป็นส่วนหนึ่งของ
 ต้องการ ซึ่งอยู่
 หรือวัฒนธรรม
 บุคคล ซึ่งทำให้

การผลิต หากแต่ว่าองค์ของโลกตะวันออก มุ่งเน้นที่บริหารจิตใจ (มณ) ให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น (อุษย = มนุษย์) ควรแก่การงาน ควรแก่การนำไปใช้ ซึ่งหมายถึงจิตใจเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต้องได้รับการบริหารเป็นอันดับแรก ในส่วนทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำของมนุษย์ ช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมซึ่งถูกตีกรอบโดยบรรทัดฐานและสถานภาพของบุคคลในองค์กร ภายใต้อารมณ์ การคิดรวมทั้งการคาดหวังฝังแน่น ซึ่งกล่าวโดยรวมก็คือศึกษาพฤติกรรมของสังคมภายใต้แรงขับจากจิตใจ ตรงนี้สอดคล้องกับแนวคิดทางพุทธศาสนา แต่มีข้อแตกต่างตรงที่แนวทางพุทธศาสนา มุ่งยกระดับให้สูงสามารถควบคุมอารมณ์ได้ ฉะนั้นในที่นี้จึงกลับไปดูแนวคิดจากมกคลสูตรในกรอบของการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการตามแนวคิดของเบเนดิกโตส

ขั้นตอนที่หนึ่งว่าด้วยการเลือกสรรบุคคลากร

อเสวนา จ พาลานํ ปณฺชิตานญจ เสวนา
 ปุชา จ ปุชฺเณยานํ เอตมมฺงคฺลมฺตุตฺตมํ

หมายถึง การเลือกสรรบุคคลที่มีลักษณะเป็นบัณฑิต และให้เกียรติยกย่องรวมทั้งให้โอกาสแก่บุคคลที่ควรได้รับการยกย่อง เพื่อไม่ให้พาลชนได้มีโอกาสนำโดยความเป็นจริงแล้วหากองค์กรเปิดโอกาสให้บัณฑิตหรือบุคคลที่มีคุณความดีมีโอกาสดลอดจนเปิดเผยให้ประจักษ์ต่อสาธารณชน การให้ความสำคัญต่อคนดีและการไม่สมาคมกับพาลชนนั้นเท่ากับเป็นการต่อยอดความดี ทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม (Human Being Is Social Animal) มีความต้องการการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมหรือองค์กรนั้นๆ ตรงนี้ใช้ความต้องการ ซึ่งอยู่ในรูปลักษณะของวัฒนธรรมของสังคมหรือวัฒนธรรมองค์กรมาเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลในฐานะเป็นส่วนย่อยขององค์กร

ปรับตัวเข้าหาระบบ ในทางกลับกันก็คือมีระบบที่ดี เพื่อให้บุคคลปรับตัวเข้าหาระบบนั่นเอง ระบบที่ดีจะเป็นตัวคัดสรรหาบุคคลที่ดี แต่ประเด็นที่เป็นปัญหาก็คือ การตีค่าความดีของคนนั้นใช้อะไรมาเป็นเกณฑ์วัด หรือคนดีจากมุมมองของบางคนบางพวก ตรงนี้ควรใช้เกณฑ์ที่เป็นธรรมและมีความเป็นสากลมากที่สุดเท่าที่จะพึงกระทำได้มาเป็นตัววัด อนึ่งคุณความดีซึ่งทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ และนำไปสู่การเป็นพันธมิตรทางธุรกิจของโลกระบบเครือข่ายปัจจุบันอย่างแท้จริง

ขั้นตอนที่สองว่าด้วยการปรับตัว ให้สอดคล้องกับกระแสของโลก

ปฏิรูปเทศวาโส จ ปุพฺเพ จ กตปุญฺญตา
 อตฺตสมฺมาปณฺธิ จ เอตมมฺงคฺลมฺตุตฺตมํ

หมายถึง การเลือกทำเลที่ตั้งที่มีความเหมาะสม หรือมีการยึดหยุ่นปรับตัวอย่างเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก รวมทั้งเก็บข้อมูลที่ดีๆ ทั้งหลายจากอดีตเพื่อประกอบการตัดสินใจทันด่วนในความผลิพันธ์ของสังคมโลก และดำรงคงมั่นในข้อมูลที่ถูกต้อง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คืออาศัยข้อมูลและประสบการณ์ที่ดีมาเป็นตัวช่วยในการตั้งใจ ประกอบกิจการอย่างเหมาะสมกับเงื่อนไขของสภาพแวดล้อม ในความเป็นจริงแล้วถึงแม้ผู้ประกอบการ จะมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะขับเคลื่อนองค์กรของตนสู่เป้าหมาย เพราะเชื่อมั่นในประสบการณ์ และข้อมูลเก่าๆ ที่มีอยู่ก็จริง แต่จะต้องให้ความสนใจสภาพแวดล้อมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนของสังคม เศรษฐกิจ การเมืองทั้งจากระหว่างประเทศ และภายในประเทศที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำมากำหนดทิศทาง ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวที่จะก้าวเดินในสังคม เศรษฐกิจยุคใหม่

**ขั้นตอนที่สามว่าด้วยการพัฒนาตนเองให้มี
ศักยภาพอยู่เสมอ**

พายุสุจจฉจ สิบปอบจ วินโย จ สุสิททิโต
สุภาสิทา จ ยา วาจา เอตมมุงคผลมุตตม

หมายถึง สภาพแวดล้อมของสังคมสมัยใหม่
มีลักษณะเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง
ทั้งในระบบ และนอกระบบการศึกษาสาขาต่างๆ
มีอยู่ในอวกาศ ในสังคมแห่งการเรียนรู้เช่นนี้จะต้อง
พัฒนาตนเองให้ทันสังคมโลก โดยเป็นผู้ใฝ่รู้ทั้งศาสตร์
และศิลปวิทยาต่างๆอย่างต่อเนื่อง ในรูปของการวิจัยบ้าง
เอกสารต่างๆ บ้าง ซึ่งกระทำได้ไม่ยากนักด้วยระบบ
สารสนเทศที่ทันสมัย ตรงนี้เป็นการสร้างมูลค่าภายใน
ให้กับตัวเองด้วยวิทยาการแห่งยุคสมัยนั้นเป็นการเพิ่ม
ศักยภาพ เมื่อมีศักยภาพได้ไปเพิ่มประสิทธิผลในสิ่ง
ที่กระทำจึงได้กล่าวว่ามีมูลค่าภายใน และเสริมสร้างคุณค่า
จากภายนอกโดยการฝึกตนให้มีระเบียบวินัยใน
การทำงานและการอยู่ร่วมกับคนอื่นให้สมกับเป็นผู้ได้รับ
การศึกษามาแล้วอย่างดี รวมทั้งเลือกใช้วาจาที่มีความ
เหมาะสมตึงามสื่อสารเพื่อให้เกิดมิตรภาพที่ตึงาม
ในองค์กร ตรงนี้จะเห็นได้ว่าสังคมโลกเคลื่อนไหว
ไม่หยุดนิ่งเคยเปลี่ยนแปลงมาแล้วและกำลังเปลี่ยนแปลง
รวดเร็วแบบผลิผัน การพัฒนาตนเองเพื่อให้เกิดทั้งมูลค่า
และคุณค่านั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างรีบด่วนในสังคมไร้สาย
แห่งยุคปัจจุบัน

**ขั้นตอนที่สี่ว่าด้วยการบริหารจัดการอย่าง
บูรณาการ**

มาตาปิตุอุปฏฐานัน ปุตตทวารสส สงคโ
อนากุลา จ กมมณฑา เอตมมุงคผลมุตตม

ขั้นตอนนี้คงตีความไปถึง ลักษณะสังคม
อุตสาหกรรมสมัยใหม่ซึ่งมีสถานที่ทำงานตั้งอยู่ห่าง
จากที่พัก และบางทีก็ไกลจากที่พักข้ามเขตข้ามจังหวัด

โดยเฉพาะในปัจจุบัน ยิ่งสะท้อนให้เห็นภาพของเขต
อุตสาหกรรมบริการ ตั้งอยู่ในเขตเมืองใหญ่เช่น
กรุงเทพมหานคร รวมทั้งเขตปริมณฑลเข้าด้วย เมื่อสภาพ
ของสังคมเป็นเช่นนี้ การย้ายถิ่นของประชากรในวัยทำงาน
ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วซึ่งส่งผลให้ครอบครัวและชุมชน
ขาดความเข้มแข็งโดยเฉพาะความเข้มแข็งทางจิตใจ
ไม่สามารถทดแทนด้วยเงินทองได้จากมงคลสูตรนั้นได้
วางหลักการการบริหารจัดการด้วยความมุ่งมั่นเป็นไป
ตามแผนงานที่วางไว้ให้เสร็จลุล่วงไปด้วยดี เรียกว่า
ใช้เวลาในชั่วโมง ทำงานอย่างเต็มที่โดยดูจากผลงาน
ไม่ค้างทิ้งไว้เป็นดินพอกหางหมู ส่วนเวลาที่เหลือเป็นช่วง
เวลาที่มอบความรัก ความอบอุ่นแก่บุตรและคู่สมรสเพื่อ
เป็นยาใจให้บุตรที่ยังโหยหาความรักและความมั่นใจ
แก่คู่สมรสที่ขาดความมั่นใจในยามจากไกลรวมทั้ง
เติมเต็มให้กับบิดามารดา ซึ่งนับวันเริ่มมีการขาดหาย
และลดลงด้วยวัยชรา โดยการจัดการกับตัวเองเพื่อให้มี
เวลาไปทำหน้าที่ของบุตรอย่างต่อเนื่องตรงนี้เรียกว่า
บริหารจัดการอย่างบูรณาการ คือ ได้ทั้งงานเพื่อเป็น
ทุนในการยังชีพได้ทั้งครอบครัว เพื่อเป็นทุนทางสังคม
และได้ทั้งบุญเพื่อทุนของความเป็นมนุษย์

**ขั้นตอนที่ห้า การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ
(ต่อ)**

ทานนุจ ธมมจริยา จ ญาตทานนุจ สงคโ
อนวชชานี กมมmani เอตมมุงคผลมุตตม

การบริหารจัดการในขั้นตอนนี้ได้เพิ่มความ
ยากในทางปฏิบัติมากขึ้นเพราะได้ตีวงกว้างไปถึงญาติ
พี่น้องแล้วขยายวงไปยังชุมชนด้วยซึ่งในความเป็นจริง
แล้วองค์กรนั้นๆ บางแห่งมีลักษณะการดำเนินกิจการ
ในรูปของการเป็นหุ้นส่วน จำเป็นต้องสานสัมพันธ์เป็น
อย่างดี อีกนัยหนึ่งองค์กรนั้นๆ ตั้งอยู่ในชุมชนใด
ก็ควรคืนกำไรให้กับชุมชนนั้น ซึ่งกระทำได้หลายวิธี
ด้วยกัน เช่น จัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

สืบสานประเพณีทาง
แห่งความน่าเชื่อถือ
สอดคล้องกับมงคล
ผิดต่อกฎหมายบ้าน
งามของศาสนาในวง
ผู้บริโภคโดยเลือกผล
เช่นนี้ได้จะต้องเกิดจ
หมั้นประเพณีธรรมเป็น
ในระยะยาว มีการ
ญาติมิตร ในที่นี้ผู้
รวมทั้งแบ่งปันผล
ไปแล้ว ขั้นตอนนี้
อย่างยั่งยืนด้วยฐาน
ตั้งข้อสังเกตว่า ก
อันดับแรกต้องสร้าง
ให้เกิดมีในหมู่คณะ
ลดความไม่เข้าใจระ
สู่ชุมชน บรรยากศ
ลงทุนหากแต่ว่าจะได้

**ขั้นตอนที่
สาธารณชน**

อารตี วิรตี
อบุปมาโท

หมายถึง ค

ธรรมซึ่งหมายถึงความ
ธรรมของสรรพสิ่งต่าง
นามธรรม เช่นความ
สากลเป็นต้นซึ่งมีส
ลักษณะของสังคม
สังคม หากจะตี
การสร้างจิตสำนึกร่วม
การงานด้วยความรอย

สืบสานประเพณีทางศาสนาเป็นต้น เพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งความน่าเชื่อถือควบคู่กับตราของผลิตภัณฑ์ซึ่งสอดคล้องกับมงคลสูตร ดังนั้นคือ การไม่ประกอบกิจการที่ผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง และขัดต่อจารีตศีลธรรมอันดีงามของศาสนาในวงกว้าง คือ มีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคโดยเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ การที่จะกระทำเช่นนี้ได้จะต้องเกิดจากการ มีจรรยาบรรณวิชาชีพคือ หนึ่งประพฤติกฎธรรมเป็นใจ ตรงนี้เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือในระยะยาว มีการจัดสวัสดิการเท่าที่จะกระทำได้แก่ญาติมิตร ในขณะที่ผู้เขียนตีความถึงบุคลากรในองค์กรรวมทั้งแบ่งปันผลคืนกำไรแก่สาธารณชนตามที่กล่าวไปแล้ว ขั้นตอนนี้มุ่งเน้นการสร้างภาพขององค์กรอย่างยั่งยืนด้วยฐานของจริยธรรม หนึ่งขั้นตอนนี้ผู้เขียนตั้งข้อสังเกตว่า การบริหารจัดการในขั้นตอนนี้เน้นอันดับแรกต้องสร้างบรรยากาศของการให้การช่วยเหลือให้เกิดมีในทุกขณะ เพื่อให้เกิดมิตรภาพในการทำงานลดความไม่เข้าใจระหว่งกัน ต่อจากนั้นขยายวงกว้างสู่ชุมชน บรรยายภาพแห่งการให้เช่นนี้เป็นมูลค่าที่ไม่ต้องลงทุนหากแต่ว่าจะได้กำไรในระยะยาว

ขั้นตอนที่หกว่าด้วยการสร้างภาพลักษณ์ต่อสาธารณชน

อารตี วิรตี ปาปา มชชปาณา จ สญญโม
 อปปมาโท จ ธมเมสุ เอตมมมงคลมุตตมัม

หมายถึง ความเป็นผู้รอบคอบในธรรมทั้งหลาย ธรรมซึ่งหมายถึงความเป็นไป การดำรงคงไว้ซึ่งความเป็นธรรมของสรรพสิ่งต่างๆ ของสากลจักรวาลทั้งวัตถุธรรมนามธรรม เช่นความดีที่เป็นสากล ความเป็นน้ำที่ป็นสากลเป็นต้นซึ่งมีสภาพและคุณค่าต่างกันออกไปตามลักษณะของสังคม การตีค่าของกระบวนการความคิดของสังคม หากจะตีกรอบให้แคบลงในที่นี้หมายถึง การสร้างจิตสำนึกร่วมกันในองค์กรด้วยการปฏิบัติหน้าที่การทำงานด้วยความรอบคอบมีสติในการบริหารงาน ด้วย

ความไม่ประมาทมีความระมัดระวังต่อสภาพแวดล้อมจากภายนอกและในตัวของเนื้อหาของธุรกิจเอง มีการตรวจสอบข้อมูลถึงที่มาความเป็นไปได้ของละเอียดในทุกขั้นตอนโดยไม่ปกปิดใจเชื่อข้อมูลใดเพียงข้อมูลเดียว เพราะในชั่วเวลาที่มีอยู่บ้างและในดีก็อาจมีสิ่งไม่ดีแฝงอยู่ (กุศลธรรม อกุศลธรรม) การที่จะเป็นผู้ดำรงตน ด้วยความไม่ประมาทได้นั้นจะต้องเป็นผู้ระมัดระวังจากการเสพยาของมีนเมาประมาทสุรา เบียร์ เป็นต้น เพราะเป็นเหตุให้ขาดสติควบคุมตนเองให้อยู่ในภาวะปกติที่ควรจะเป็นการควบคุมสตินั้นเป็นเรื่องยาก สตินั้นถือว่าเป็นนักบริหารงานมืออาชีพที่มีประสิทธิภาพ เพราะสามารถควบคุมอัตรการซึ่งเหมือนองค์กรหนึ่งให้อยู่ในภาวะปกติ เพราะสติควบคุมการรับรู้ข้อมูลต่างๆ ที่มากระทบซึ่งมีทั้งแง่บวกและลบแล้วคอยส่งการให้แสดงพฤติกรรมในภาวะปกติ เพราะฉะนั้นสติจึงถือว่ามี ความจำเป็นอันดับต้นๆ ที่คอยควบคุมตนเองให้บริหารจัดการด้วยความไม่ประมาท รวมทั้งเดินสิ่งไม่พึงปรารถนาทั้งหมดได้การบริหารจัดการตามขั้นตอนนี้ โดยเน้นไปที่ความไม่ประมาทในวงกว้าง ย่อมเป็นการสร้างภาพลักษณ์ให้แก่ตัวเองรวมทั้งองค์กรในแง่ความน่าเชื่อถือ

ขั้นตอนที่เจ็ดว่าด้วยการสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีม

การโว จ นิวาโต จ สนตุภูฏี จ กตญญูตา
 กาลเน ธมมสสวนิ เอตมมมงคลมุตตมัม

เนื้อความของมงคลสูตรขั้นตอนนี้ตีความได้หลายประการด้วยกัน แต่ในที่นี้ผู้เขียนตีกรอบถึงการสร้างทีมงาน ซึ่งทำให้คนในองค์กรมีความผูกพันในงานมีเป้าหมายร่วมกัน การมีเป้าหมายร่วมกัน ทำให้ทีมงานมีความรู้สึกรับผิดชอบร่วมกันเพื่อทำให้งานนั้นสำเร็จได้ด้วยดี การสร้างทีมงานนั้นเป็นเรื่องยากพอสมควรเพราะคนแต่ละคนมีที่มาต่างกันไประเด็นที่เป็น

ปมเด่น ปมด้อยต่างกัน การสร้างทีมงานคือการสลายปมต่างๆ ให้เป็นเนื้อเดียวกันซึ่งหมายถึงการเปิดกว้างให้มีการแสดงความคิดเห็นระหว่างกันเพื่อแสวงหาจุดที่เหมือนกันและ สงวนเก็บไว้ในส่วนที่มีความแตกต่างกัน ตามมโนคติสัจธรรมเกิดจากการใช้เวลาว่างมาฟังธรรม การฟังธรรมย่อมได้ฟังเรื่องที่ยังไม่ได้ฟัง เรื่องที่ได้ฟังแล้วย่อมเข้าใจยิ่งขึ้น ประการที่สำคัญผู้ฟังธรรมเนืองนิจ ย่อมเข้าใจถูกและเห็นชอบตามหลักธรรม หากตีความในที่นี้ คงหมายถึง การเข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังนโยบายเพื่อความเข้าใจอย่างพร้อมเพรียงกัน การประชุมร่วมนอกจากความเข้าใจในองค์กรแล้วยังทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างสมาชิกอันเป็นพื้นฐานของการทำงานเป็นทีมเป็นอย่างดี อนึ่งการประชุมจะดำเนินเป็นไปด้วยดีนั้น ย่อมเกิดจากการที่ทีมงานมีคารวะธรรม กล่าวคือ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ถือตัวถือตนจนเกิดทิฐิสำคัญไปต่างๆ เช่น ตนมีข้อดี ความเก่งเหนือกว่าผู้อื่น เป็นต้น มีความสันโดษในหน้าที่การงาน ในที่นี้หมายถึงไม่ตั้งความหวังเกินความรู้ความสามารถที่ตนมีอยู่ อันเป็นเหตุของการทะเลาะทะเลาะยานจ้องจับผิดคิดทำลายผู้อื่นเพียงเพื่อตนได้เลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น และข้อสุดท้ายเป็นผู้มีความกตัญญูซึ่งตีประเด็นให้แคบลงคือมีสำนึกและใส่ใจในคุณค่าของทีมงานมีลักษณะให้เกียรติตลอดเวลา คุณธรรมดังกล่าวเป็นตัวเชื่อมทีมงานให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน

ขั้นตอนที่แปดว่าด้วยการสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีม (ต่อ)

ชนตี จ โสวจสุสตา สมณานนฺจ ทสฺสน์
กาเลน ฌมมสากจฺจนา เอตมมฺงคฺลมฺตตมํ

ขั้นตอนนี้มีเนื้อหาคล้ายกันจึงจัดอยู่ในหัวข้อการสร้างทีมงานต่อเนื่องโดยมีเนื้อหาดังนี้ มีการสนทนาธรรมตามกาลซึ่งสืบเนื่องจากขั้นตอนที่เจ็ด คือ นอกจากฟังธรรมเพียงด้านเดียวแล้วเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้สนทนา

ด้วยเพื่อสอบถามข้อสงสัย ในที่นี้หมายถึงเปิดกว้างทางความคิด การพูดคุยในที่งานในแบบที่เป็นทางการ เช่นการประชุมและไม่เป็นทางการควรกระทำอย่างต่อเนื่องให้ทั่วทั้งทีมงานเพื่อป้องกันการตีความ และสื่อความที่คลาดเคลื่อน อันเกิดจากการรับฟังคนละเวลาจากคนบางคน ในขณะที่แสดงความคิดเห็นนั้นควรมีความอดทนอดกลั้นไม่ลู่อารมณ์โกรธแม้ในบางครั้งมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน โดยแสดงท่าทีสงบเสงี่ยม มีบุคลิกภาพ สุภาพในคนทุกระดับชั้น และข้อสุดท้ายในส่วนนี้ คือ การเห็นนักบวชคือศิษยาภิบาลของสงฆ์สงฆ์ในเรื่องของการดำรงชีพของสงฆ์ที่มีความเรียบง่าย การปฏิบัติตนของสงฆ์ที่ควรแก่การกราบไหว้ ควรแก่การน้อมนำไปเป็นแบบอย่าง เป็นต้น องค์กรของสงฆ์ที่มีความเข้มแข็ง เพราะร้อยเรียงด้วยธรรมและวินัยอย่างเคร่งครัด มีลักษณะการบริหารจัดการเชิงเอื้ออาทรภายใต้ฉันทมติของสงฆ์ (หมู่คณะ) เป็นต้น นี้คือประเด็นบางประเด็นของการได้พบเห็นเชิงศึกษาคุณค่าจากองค์กรสงฆ์ การพบเห็นนักบวชหากจะตีความอย่างเทียบเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กรนั้นคงหมายถึง การไปศึกษาดูงาน อบรมสัมมนาต่างสถานที่เพื่อเก็บเอาสิ่งใหม่ๆ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์มาใช้ เพราะการได้ไปยังสถานที่ที่ดี ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติหรือสิ่งรอบข้างที่เป็นกัลยาณมิตร ช่วยเกิดให้ความรู้สึกสดชื่นทางกาย และรับความอบอุ่นใจจากความเป็นกัลยาณมิตร

ขั้นตอนที่เก้าว่าด้วยเป้าหมายการบริหารจัดการ

ตโป จ พุทฺทมจฺริยญฺจ อริยสจฺจานทสฺสน์
นิพพานสจฺจฉิกริยา จ เอตมมฺงคฺลมฺตตมํ

หมายถึง การบำเพ็ญตบะเพื่อเอาชนะกิเลส อันเป็นอำนาจใฝ่ต่ำคอยเหนี่ยวรั้งการบรรลุมรรคผล หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งหมายถึงการบำเพ็ญเพียรอย่าง

แรงกล้า เพราะ
ลงต่ำนั้น จะต่อ
การประพฤติพร
ทั้งกายและจิตใจ
ให้ชีวิตสะอาดปร
ประเสริฐสูงสุด (
พระ ความเป็นพ
และธรรมเพื่อช
คือพระพรหมนั้น
ในอริยสังฆหมาย
รู้แจ้งในมรรควิ
แจ้งในเหตุและ
มีความเห็นชอบ
แปรสภาพจิตใจ
ในนิพพานอันมี
เหนือการควบคุม
สูงสุดของพุทธ
ก็ล้วนแล้วแต่
ความสงบสุขข
ในส่วนของการ
ความเป็นผู้มีจร
ที่ดีสามารถถูกต
วิเคราะห์ตลาด
จากภายนอกภ
เหตุและผล ค
ไม่มีผลนี้จึงห
มีขึ้นเกิดจาก
สัมพันธ์ระหว่าง
และที่ไปอย่าง
การบริหารจัด
เป็นไประหว่าง
ในองค์กร ขึ้น
คือหมดทุกข์ ส

แรงกล้า เพราะการฝืนใจต่อสู้กับสิ่งที่ย้ายวนชวนให้ไหลลงต่ำนั้น จะต้องอาศัยความทุ่มเทอย่างมาก และการประพฤติพรหมจรรย์ คือการประพฤติให้มีความบริสุทธิ์ทั้งกายและจิตใจ โดยการถือศีลกินเจ บำเพ็ญพรตเพื่อให้ชีวิตสะอาดปราศจากมลทินต่างๆ อันเป็นอุตมคติอันประเสริฐสูงสุด (วร แปลง วรเป็นพร ในภาษาไทยเรียกว่า พระ ความเป็นพระคือ ผู้ประพฤติอย่างเคร่งครัดตามศีลและธรรมเพื่อชีวิตที่ประเสริฐ) ตามคตินิยมของชาวฮินดูคือพระพรหมนั่นเอง ต่อไปเป็นเรื่องของการรู้แจ้งเห็นจริงในอริยสัจหมายถึง การรู้แจ้งในเหตุของความทุกข์และรู้แจ้งในมรรควิธี เพื่อนำไปสู่การดับความทุกข์ เมื่อรู้แจ้งในเหตุและดำเนินตามมรรควิธี (มรรค 8) มีความเห็นชอบ เป็นต้น จึงทำให้ความรู้แจ้งดังกล่าวแปรสภาพจิตใจทำให้เกิดความรู้ใหม่คือความเข้าใจในนิพพานอันเป็นภาวะของผู้ที่รู้แจ้ง และภาวะของผู้ที่อยู่เหนือการควบคุมกิเลสทั้งมวล นิพพานจึงเป็นจุดหมายสูงสุดของพุทธศาสนา การพัฒนาตน และบริหารจัดการก็ล้วนแล้วแต่เพียงเพื่อสู่จุดหมายเดียวกัน คือความสงบสุขของภาวะจิตใจตามที่กล่าวถึงคือนิพพาน ในส่วนของการบริหารจัดการสมัยใหม่คงตีความถึงความเป็นผู้มีจรรยาบรรณ และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดีสามารถถูกตรวจสอบจากภายนอกได้ทุกเมื่อ มีวิธีการวิเคราะห์ตลาด พฤติกรรมผู้บริโภครวมทั้งสถานการณ์จากภายนอกภายใต้หลัก ที่เรียกว่าความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล คือ เพราะเหตุนี้จึงมีผลนี้จึงเกิดมีขึ้น เหตุนี้ไม่มีผลนี้จึงหมดหายหรือในทางกลับกันคือผลพวงนี้มิขึ้นเกิดจากเหตุนี้เหตุนี้ส่งผลให้ พุดให้ชัดคือใช้ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลมาวิเคราะห์ จึงทำให้เข้าใจถึงที่มาและที่ไปอย่างชัดเจน เมื่อรู้แจ้งเห็นชัดดังกล่าวทำให้การบริหารจัดการอยู่เหนือปัญหา เพราะเข้าใจความเป็นไประหว่างเหตุและผลอันนำไปสู่การลดความขัดแย้งในองค์กร ขั้นตอนนี้ในส่วนเป้าหมายทางพุทธศาสนา คือหมดทุกข์ ส่วนเป้าหมายของโลกธุรกิจ คือการบริหาร

อย่างโปร่งใส และการวิเคราะห์ข้อมูลบนฐานแห่งความเป็นจริงทำให้เข้าใจถึงจุดเด่นจุดด้อย และอุดรอยรั่วอันเป็นจุดอ่อน จึงทำให้ผู้ประกอบการมีความสุขจากการบริหารจัดการในภาวะที่อยู่เหนือปัญหาและผลที่ตามมา คือ ความน่าเชื่อถือในสังคมโลกธุรกิจ

ขั้นตอนที่สิบว่าด้วยเป้าหมายการบริหารจัดการ (ต่อ)

ผู้สูงสุด โลกมเมหิ จิตตํ ยสฺส น กมปติ
อโสภํ วิรัชํ เขมํ เอตมมํคฺลมุตฺตมํ

ขั้นตอนนี้มีผลจากการบำเพ็ญตบะอันเป็นความเพียรอย่างแรงกล้าตามขั้นตอนที่เก้า จึงได้ส่งผลให้สภาพจิตเบิกบานเพราะปราศจากกิเลสอันเป็นเครื่องย้อมจิตให้หม่นหมองไม่เศร้าโศกกล่าวคือมี สภาพจิตปกติคงที่ไม่วุ่นไหวไม่ขึ้นไม่ลงตามแรงกระตุ้นและแรงกดดัน อันเป็นสิ่งเร้าต่างๆ กล่าวคือฝ่ายกระตุ้นให้เกิดความชื่นบานประกอบด้วย มีลาภ มียศ มีความสุข และได้รับการสรรเสริญ ในทางกลับฝ่ายกดดันความรู้สึกให้เกิดความหม่นหมองประกอบด้วย การเสื่อมจากลาภยศที่ตนเคยมีการได้รับความทุกข์ และการถูกนิทนาว่าร้าย อารมณ์ทั้งสองฝ่ายทั้งที่ก่อให้เกิดความพึงปรารถนา (อิชฺฐารมณํ) และก่อให้เกิดความไม่พึงปรารถนา (อนิชฺฐารมณํ) เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติของโลกมนุษย์ เมื่อสภาพจิตใจไม่ได้รับการฝึกฝนอบรมด้วยความเพียรอย่างหนักก็ง่ายต่อการไหลไปตามอารมณ์ทั้งสองฝ่าย สภาพจิตที่เบิกบานเพราะไม่ไหวตามกระแสอารมณ์ ดังกล่าวซึ่งในที่นี้เรียกว่าโลกธรรมนั้นนับได้ว่าเป็นจิตที่มีความเป็นกลาง มีความสงบสุขซึ่งถือได้ว่าเป็นเป้าหมายสูงสุดทางพุทธศาสนาในฐานะเป็นจิตนิยม หากสะท้อนมายังการบริหารจัดการองค์กรนั้นโดยเฉพาะการบริหารเกี่ยวกับบุคลากรในองค์กรในโลกธุรกิจนั้น นับว่าสัมพันธ์กับโลกธรรมเป็นอย่างดี โดยเฉพาะขวัญและกำลังใจในการทำงาน ความสุขความ

ทุ่มเทในการทำงาน รวมทั้งความรักความผูกพันในองค์กรย่อมเกิดจากโลกธรรม ทั้งสองฝ่ายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หากแต่ว่าการบริหารจัดการควรหาความสมดุลระหว่างวัตถุกับจิตใจ กล่าวคือ ลาก (ในที่นี้หมายถึงเงินค่าตอบแทนที่ควรจะมีเช่นในรูปของเงินเดือน เป็นต้น) และยกเป็นฝ่ายของวัตถุ คือเป้าหมายทางวัตถุ เป็นสิ่งจำเป็นต่อการครองชีพ เป็นแรงจูงใจกระตุ้นให้เกิดการขับเคลื่อนในองค์กร เป็นไปด้วยดีแต่ไม่ควรมุ่งประเด็นไปที่เป้าหมายทางวัตถุมากนักจนลืมเป้าหมายทางจิตใจ คือบรรยากาศในการทำงาน ทำงานด้วยจิตว่าง ไม่สุขไม่ทุกข์ จนออกอาการเครียด ทำงานด้วยใจเพราะใจนั้นเป็นขั้นตอนแรกของการทำงาน หากจะตีประเด็นให้แคบลงเกี่ยวกับการบริหารจัดการแล้ว คงหมายถึงการประสบความสำเร็จทางธุรกิจและความภาคภูมิใจกับการได้ร่วมทำงานในองค์กรนั้น

รูปแบบการบริหารจัดการตามแนวคิดการกระทำทางสังคม

จากขั้นตอนตามลำดับขั้นที่ผู้เขียนกำหนดไว้จากเนื้อหาแห่งมงคลสูตรซึ่งประกอบด้วย

- การเลือกสรรบุคลากร
- การปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสโลก
- การพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพอยู่เสมอ
- การบริหารจัดการบูรณาการ
- ภาพลักษณ์ต่อสาธารณชน
- บรรยากาศการทำงานเป็นทีม
- เป้าหมายการบริหารจัดการ

ขั้นตอนที่ได้นำเสนอมาแล้วนั้นสามารถสังเคราะห์ให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของการกระทำทางสังคม (Social Action)

Actor	สังเคราะห์เข้ากับ การเลือกสรรบุคลากร การพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพอยู่เสมอ การสร้างภาพลักษณ์ต่อสาธารณชน
Condition	สังเคราะห์เข้ากับ การปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสโลก
Mean	สังเคราะห์เข้ากับ การบริหารจัดการบูรณาการ บรรยากาศการทำงานเป็นทีม
End	สังเคราะห์เข้ากับ เป้าหมายการบริหารจัดการ

จากองค์ประกอบทั้งสี่ประการนั้น หากสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันหรือคุณสมบัติของแต่ละองค์ประกอบนั้นมีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้การบริหารจัดการในเรื่องต่างๆ ประสบผลสำเร็จด้วยดี ซึ่งจะขอยกตัวอย่างประกอบการอธิบายรูปแบบการบริหารจัดการในบางเรื่อง ดังนี้

1. **เสร็จ ดี** หมายถึง ประสบผลสำเร็จจากการกระทำ ทั้งเป็นที่ยอมรับจากสังคมในวงกว้าง เพราะองค์ประกอบทั้งสี่มีคุณสมบัติในทางบวก

Actor + =	บริษัท ก มีบุคลากรที่มี ความรู้ ความสามารถ ตรงตามสายงาน
Condition + =	มีทุนหมุนเวียนเพียงพอ และมีเครื่องจักรที่ทันสมัย
Mean + =	เลือกผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ และมีแผนการตลาดที่ดี
End + =	บริษัท ก จึงประสบผลสำเร็จ ด้วยดี

รูปแบบที่หนึ่งนี้จะเห็นได้ว่า มีวิธีการดำเนินการ (Mean) ที่ดีสามารถเข้าถึงความต้องการของตลาด เพราะมีบุคลากร (Actor) ที่มีความพร้อมและเลือกใช้เงื่อนไข

อันเป็นตัวแปร
กับตัวแปรจา
2.
จะประสบผล
องค์ประกอบ
ทางบวก

Cor

จะ
ลูกค้าเป็น
ประจำการ
อย่างเด็ดขาด
ไม่สะดวก
ขอยกกรณี
ไม่รวมกับที่
ระบุชื่อ) สา
จุดขายอัน
มีกรับส่ง
เป็นการบริ

อันเป็นตัวแปรจากภายในให้มันเป็นประโยชน์อย่างสอดคล้องกับตัวแปรจากภายนอก คือสภาพสังคม เศรษฐกิจ

2. **ไม่แน่ ดี** หมายถึงไม่สามารถสรุปได้ว่า จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพราะมีเงื่อนไขขององค์ประกอบบางประการขาดคุณสมบัติที่ดี คือไม่เป็นไปทางบวก

Actor + = คลินิก ข มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูง ประจำอยู่

Condition - = ท่าเลที่ตั้งของคลินิกไม่เหมาะสมและขาดอุปกรณ์การแพทย์ที่ทันสมัย

Mean + = แพทย์เอาใจใส่คนไข้และมีจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นอย่างดี

End + = คลินิก ข จึงไม่ค่อยมีผู้ป่วยไปใช้บริการต่างๆ ที่มี การรักษาเป็นอย่างดีเพราะอุปสรรคในการเดินทาง

จะเห็นได้ว่าถึงแม้คลินิกแห่งนี้ จะมีวิธีการเอาใจลูกค้าเป็นอย่างดีแถมยังมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญประจำการก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะประสบผลสำเร็จอย่างเด็ดขาดเพราะท่าเลที่ตั้งอาจรวมไปถึงสถานที่จอดรถไม่สะดวกมาเป็นอุปสรรคอันเป็นตัวแปรสำคัญ ตรงนี้ขอยกกรณี ย่านรังสิตได้มีห้างขนาดใหญ่รวมอยู่สี่แห่งไม่รวมกับที่ปิดตัวไปแล้วสองแห่ง มีอยู่ห้างหนึ่ง (ขอไม่ระบุชื่อ) สามารถดึงเอา Mean และ Condition มาเป็นจุดขายอันดับแรกมีสถานที่จอดรถสะดวกสบาย และมีรถรับส่งลูกค้าในกรณีไม่มีรถส่วนตัวไปยังท่าจอดรถเป็นการบริการโดยไม่เสียค่าบริการ

3. **ไม่เสร็จ ไม่ดี** รูปแบบการบริหารจัดการข้อนี้มีความล้มเหลวสูงเพราะองค์ประกอบโดยรวมขาดคุณสมบัติที่ดี นั่นเอง

Actor - = บริษัท ข ขาดวิศวกรที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์

Condition - = ไม่มีเงินทุนเวียนเพียงพอและขาดเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

Mean - = เลือกใช้วัสดุก่อสร้างที่ขาดคุณภาพ

End - = บริษัท ข จึงประสบกับการขาดทุน เพราะไม่มีลูกค้า และถูกฟ้องร้องเรื่องการใช้วัสดุก่อสร้างที่ขาดคุณภาพ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในตัวอาคารก่อนกำหนด

การดำเนินการของบริษัท ข ตามรูปที่สามนี้ เกิดยากมากในถนนสายธุรกิจปัจจุบัน มีความบกพร่องในเรื่องของการบริหารจัดการ (Mean) เพราะมีลักษณะมุ่งเป้าหมายด้านวัตถุเป็นด้านหลักโดยขาดเป้าหมายทางจิตใจ หรือพูดให้ชัดหมายถึง ไม่มีความโปร่งใสขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค และมักมองประโยชน์ในระยะสั้น (เห็นแก่ได้แบบมักง่าย) ส่งผลให้ต้องพบกับความล้มเหลวในระยะเวลานานบนเส้นทางธุรกิจอันยาวไกล

บทสรุป

จากเนื้อหาบทสรุปที่ได้นำเสนอไปแล้วนั้น ในมิติของการบริหารจัดการในกรอบความคิดของการกระทำทางสังคม (Social Action) พอที่ประเด็นได้ว่า มนุษย์มีศักยภาพในการรับผิดชอบ หรือควรแก่การ

ขัดเกลาได้ โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เป็นผู้มีจิตใจสูง
จิตใจสะอาดควรแก่การทำงาน แต่ต่อมาจิตใจของมนุษย์ได้
ถูกย้อมด้วยอำนาจของกิเลสอันเป็นอำนาจไฟดำ ทำให้
สังคมมนุษย์ต้องมาทำลายเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน หาก
สะท้อนสู่โลกธุรกิจจะเห็นได้ว่ามนุษย์ได้ใช้เทคโนโลยี
อันทันสมัยมาเป็นเป็นเครื่องมือของอำนาจความโลภ ที่มี
อยู่อย่างไร้ขีดจำกัด มาแสวงหาผลประโยชน์จาก
ธรรมชาติเพื่อตอบสนองอำนาจความโลภของตน
จนเกินพิกัดที่ธรรมชาติจะฟื้นตัวมาทดแทนส่วนที่
มนุษย์ได้ทำลายลง มนุษย์ได้ขยายอำนาจของความโลภ
ครอบคลุมไปยังส่วนต่างๆ ของโลกที่ยังมีความอุดม
สมบูรณ์ของวัตถุทางธรรมชาติคงอยู่ และยิ่งกว่านั้น
มนุษย์ได้อาศัยความได้เปรียบทางการศึกษา และ
วิทยาการใหม่ๆ มาแสวงหาผลประโยชน์จากเพื่อนมนุษย์
ด้วยกันในรูปของการค้ามนุษย์ในรูปแบบต่างๆ เช่น
การกดขี่แรงงาน ค่าประเวณี เป็นต้น และการเข่นฆ่า
ขับไล่ จวบจนวิวัฒนาการมาถึงการล่าอาณานิคมทาง
การค้าแห่งยุคปัจจุบัน ดูเหมือนว่าศาสตร์และวิทยาการ
ของมนุษย์ไม่ได้บริหารจัดการใจของมนุษย์ให้มีความ
อ่อนโยนควรแก่การอยู่ร่วมกันหากแต่อย่างยิ่งกระตุ้น
อำนาจความโลภ ใช้แรงของโทสะเข้ามาทำลายกัน และ
ดูเหมือนว่าหลงอยู่ในอำนาจมืดดังกล่าวสืบสานไปยัง
อนุชนรุ่นหลังจนทำให้คนรุ่นใหม่กลายเป็น
ความท้าทายองค์กรทางศาสนาในทุกศาสนาอันเป็น
ประติษฐานทางคุณความดีของมนุษยชาติ หากย้อน

กลับมาถึงพุทธศาสนาอันเป็นโคมประทีปนำทางของ
โลกตะวันออกนั้น มุ่งประเด็นไปที่การบริหารจิตใจ เริ่ม
ด้วยการไม่คบคนพาลยกย่องคนดี เลือกสถานที่อยู่ให้
เหมาะสมเว้นจากการตีมน้ำเมา ไม่ทำบาปจนกระทั่ง
บำเพ็ญเพียรเพื่อทำลายกิเลสแล้วเข้าสู่เป้าหมายคือ
ความสงบสุข ความเบิกบานของสภาพจิตที่ไม่ข้องติดกับ
กิเลสและยกระดับตนเองให้อยู่เหนือเขตแดนของปัญหา
เพราะเข้าใจในความเป็นจริงของปัญหาในวงแคบ คือ
ทำให้ปัจเจกชนสามารถบริหารจัดการเกี่ยวกับจิตใจ
ตนเองให้ครองตนเองและมีความสุข ส่วนในวง
กว้างจะเห็นว่าบุคคลในฐานะเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร
หากองค์กรนั้นๆ มีการบริหารจัดการตามแนวทางคสสูตร
ก็จะเป็นการเสริมสร้างเป้าหมายทางจิตที่สำคัญก็จะ
เป็นการช่วยชะลออำนาจความโลภให้กระทำการน้อยลง
ในที่สุดก็จะมีบรรยากาศที่ดีควรแก่การลงทุน ท่องเที่ยว
และสร้างสันติภาพแก่มนุษยชาติอันเป็นเสียงเรียกร้องใน
ทั่วทุกมุมของโลกใบนี้ ท่ามกลางการขยายตัวของ
อุตสาหกรรมบริการอย่างบ้าคลั่ง ดังนั้นการบริหาร
จัดการ ตามแนวพุทธคงไม่หยุดที่ความเป็นมหาอำนาจ
แห่งโลกธุรกิจ หากแต่ว่าหยุดที่ความสงบสุข มีความเป็น
มนุษย์นิยมสูงในกระแสทุนนิยมปัจจุบันอย่างแท้จริง
แต่ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับเป้าหมายทางสังคมอยู่ที่ไหน
เมื่อหาเป้าหมายพบ จึงจะหาคำตอบ มนุษย์นิยมกับทุน
นิยม และตะวันออกนิยมกับตะวันตกนิยมควรอยู่ ณ
จุดใดสำหรับสังคมไทย

บรรณานุกรม

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ สมเด็จพระมหาสมณเจ้ามหาธีรญาณวงษ์, **มงคลที่ป็นเล่ม 1, 2**. กรุงเทพฯ., มหามกุฏราชวิทยาลัย,
2544:

Vidya Bhusan Sachdeva, **An Introduction To Sociology**. Allahabad, Kittab Mahal, 1992 .

M
Abstract
MI
an emergin
Many coun
with the ai
are as well
"Asia Pacifi
Bangladesh
Laos, Repu
Lanka, Taiv
to analyze
countries n
at the cur
opportuniti
Keywords:

* Ph.D., He
College (I